

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Gabrielis Navdæi Parisini Pentas Quæstionum
latro-philologicarum**

Naudé, Gabriel

Genevæ, M. DC. XLVII.

Index Rerum præcipuarum quæ in singulis hujus Quæstionis Articulis
continentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70696)

INDEX RERVM

*præcipuarum quæ in singulis huius
Quæstionis Articulis
continentur.*

1. **V**etorum omnium syllabus, qui de fato scripserunt.
2. Dignitates eximix, & officia, quæ hominibus conferuntur, vocantur noua fata.
3. Tutius est, & honestius, de Fato ex Philosophorum quàm ex Theologorum mente differere.
4. Probat ex communi sententia, fatorum uim immutabilem esse.
5. Eisdemque omnia, quæ sunt in mundo, subjacere.
6. Deos nimirum.
7. Imperia.
8. Homines singulos.
9. Animalia bruta, plantas, arte facta, &c.
10. Unde fatum cultum ab antiquis Inuocatione, Templis, Votis.
11. Cùm præcedentibus de causis, tum verò ob vitæ terminum, quem in fati potestate esse pluribus Auctorum locis & rationibus ostenditur.
12. Refelluntur omnia, quæ hætenus de Fato dicta sunt.

Index rerum præcipuarum.

13. Fati nomen, & opinio, initium ab idololatria & veterum diuinationibus duxit.
14. Saducæi, Anaxagoras, & Aristoteles, nihil fato fieri voluerunt.
15. Quid sit Fatum, ex Aristotelis sententia.
16. Cur in secundo Physicorum nihil de Fato ab Aristotele dictum sit.
17. Cur Tullius Aristotelem falsò inter Auctores retulerit, qui fato cuncta fieri censebant.
18. Librum de Mundo ad Alexandrum, non esse Aristotelis, varijs auctoritatibus probatur, & examinatur diligenter, refellitúrque opposita sententia.
19. Quis alius potuerit hujus libri auctor esse.
20. Quidam memoriæ lapsus in Cicerone notati.
21. Alexandri Aphrodisæi laus, & sententia de Fato.
22. An, & quomodo pertineat ad Medicum, tractare de Fato.
23. Quædam in genere contra Fatum afferuntur.
24. Multa, quæ Fato tribuuntur, casu potiùs deueniant.
25. Ac fortuna etiam, quæ hanc ob rem pro dea ab Antiquis culta fuit.
26. Fati poëtici explicatio, & vanitas.
27. Itémque Mathematici.
28. Et Metaphysici, quod à Platonis, & Stoicis

Index rerum præcipuarum.

Stoicis defenditur.

29. Physici denique probatio, & distinctio mortis, in violentam, & naturalem: ex quo Aristotelis mens, & Virgilij de Dione versus explicantur.
30. Eorum sententia, qui triplicem vitæ terminum faciunt, relata, & explicata per partes.
31. Metaphysicus, ~~siue~~ diuinus, quomodo differri possit, itémque Accidentarius, & Naturalis, cui postremo Medicina inseruit, valerudinem tuendo.
32. Profligandóque morbos, & homines ab Erebi faucibus liberando, ut Æsculapij exemplo constat, quod sedulò perpenditur.
33. Marsilij Ficini Parcæ, quales fuerint, & quam ab antiquis diuersæ, quæ neque numeris Platonis, neque alia ratione fulciri possunt.
34. Referuntur incommoda infinita, & absurda, quæ ex fatali vitæ termino proueniunt.
35. Maxima est fati & rationis discordia.
36. Rationum & auctoritatum solutio, quæ pro fatali vitæ termino sub initium questionis allatæ fuerant.
37. Conclusio operis.